

Vincent de Vos rekende in Spijkenisse in de finale af met Erwin Molkenboer: 6-2, 6-2. FOTO JOHN DE PATER

Outsider blijft kalm

Vincent de Vos verrassende winnaar bij LTV De Dalle

PIET VAN DIJK
SPIJKENISSE

Op de vernieuwde banen van LTV De Dalle, die het predikaat all-weather met glans droegen, betrad Vincent de Vos na een 6-2, 6-2 zege op Erwin Molkenboer het hoogste plateau van het erepodium op niveau vijf.

Bij de vrouwen pakte Cheyenne Hooff haar derde overwinning in haar derde toernooioptreden. Chantal de Troije verweerde zich dapper, maar kwam met 6-1, 6-7, 6-3 te kort. Wedstrijdleider Dick van der Ploeg smeekte, vóórdat het steekspel begon, De Vos niet alleen voor het dubbeltoernooi in te schrijven, maar óók voor het enkelspel. De tennisser uit Hoogvliet stemde toe en werd in het brede middenveld van de plaatsingslijst gezet. Zijn opponent in de finale, met nog level 6 in zijn tennis-

paspoort, wilde het ook weleens hogerop proberen.

De Vos kwam zwak uit de startblokken en serveerde in de openingsfase slecht. Maar Molkenboer had al twee, overigens verloren finales (mix en dubbel), in de benen en had moeite zich te concentreren en het juiste ritme te pakken. De Vos speelde na het zwakke begin verder rustig en liet vooral de onstuimige Molkenboer de fouten maken. Die probeerde af en toe het initiatief in de partij naar zich toe te trekken, maar versloeg zich, gejaagd door een felle wind die dwars over de baan waaide, regelmatig. De Vos pakte de eerste set met 6-2.

Zó slecht als De Vos in het begin van de partij serveerde, zó voorbeeldig pakte hij de draad in de tweede aflevering op. Molkenboer bleef vooral ook het antwoord schuldig op de drop-shots van zijn tegenstre-

ver. Met de 6-2 winst won De Vos de wedstrijd en zijn eerste toernooi.

„Dik tevreden, rust behouden en een regelmatige winst behaald,“ analyseerde De Vos zijn wedstrijd. „Toch maar mooi als zesje in de finale van de 5,“ reageerde een tevreden Molkenboer ook uiterst content, ondanks het verlies.

In de finale enkelspel voor de wat gevorderde leeftijden, niveau zeven, stonden Dennis Tabak, ooit succesvol in de spits van de voetbalclubs OHVV en SV Simonshaven, en scheidsrechter Pop de Groot uit Oud-Beijerland, die wedstrijden in Wimbledon, Roland Garros en de Australian Open in Melbourne onder zijn hoede had, tegenover elkaar. Steeds probeerde de referee de snelheid uit het spel te halen om rustiger zijn slagenarsenaal te kunnen gebruiken, maar zonder succes.

Tabak leek na de winst in het eerste bedrijf met 6-2 regelrecht op de overwinning af te stevenen, maar toen gebeurde het. De Groot retourneerde een bal die Tabak uit gaf. De Groot geloofde zijn eigen ogen niet en spoedde zich naar de andere kant van het net om poolshoogte te nemen.

„Als je de spelregels kent dan weet je dat je niet op mijn speelhelft mag komen,“ bitste Tabak naar zijn tegenstander. „Als je op Wimbledon hebt gescheidsrechterd hoor je zoiets te weten.“

„Wat kleinzielig,“ reageerde De Groot. „Moet jij mij de spelregels leren? Ach man, zag dat-ie uit was. Je hebt je punt toch gekregen? Wat zeur je nou?“ Dennis Tabak won verder onbedreigd met wederom 6-2, maar de discussie over dat ene puntje werd nog tot ver na de ontmoeting voortgezet.